

medlemmer, direktører og prokurister skulle have dansk indfødsret. Det fremgik endvidere af bestemmelsen, at tilladelse ikke kunne meddeles, når der i den pågældende virksomhed var eller agtedes anbragt udenlandsk kapital.

Om baggrunden for bestemmelsen anføres følgende i forarbejderne:

»De i stk. 2 foreslåede bestemmelser går ud på, at kun danske virksomheder med udelukkende dansk kapital kan få tilladelse til fremstilling af krigsmateriel, idet ministeriet tillægger det særlig betydning, at enhver udenlandsk indflydelse på den hjemlige våben- og ammunitionsfremstilling undgås.«

Med vedtagelsen af den nugældende krigsmateriellov i 1990 blev forbuddene mod bestyrelsesmedlemmer med udenlandsk statsborgerskab og kravet om 100 pct. dansk ejerskab til selskabskapitalen lempet, så kun 80 pct. af bestyrelsesmedlemmerne skal være danske statsborgere og kun 60 pct. af selskabskapitalen skal være dansk ejet. Der blev dog samtidig indført bestemmelser om, at udlændinge tilsammen kun må eje så stor en del af kapitalen i et selskab eller lignende, at de tilsammen højst repræsenterer 20 pct. af stemmerne, og at udlændinge i øvrigt ikke gennem besiddelse af kapital eller på anden måde må udøve bestemmende indflydelse på en krigsmaterielproducerende virksomhed.

I forarbejderne til loven er lempelserne begrundet som følger:

»Efter den gældende lov om kontrol med tilvirkning af krigsmateriel m.m. kan tilladelse kun gives til virksomheder, der er 100 pct. dansk ejet og ledet. Gennemførelsen i sin tid af denne regel skal ses i sammenhæng med den særlige situation i 1937, hvor man lagde afgørende vægt på at hindre tysk indflydelse på dansk krigsmaterielproduktion. Dertil kom, at kravet ikke havde synderlig betydning for dansk industri, der, så vidt vides, ikke på daværende tidspunkt indgik i internationalt samarbejde om produktion af krigsmateriel.

Under udarbejdelsen af lovforslaget har Industrirådet redegjort for nødvendigheden af, at kapitalkravet lempes. Også industriministeriet og Udenrigsministeriet har peget på det ønskelige i en lempelse af kapitalkravet.

Bestemmelsen om, at hele kapitalen skal være på danske hænder, har ikke betydning for danske myndigheders muligheder for at sikre, at danske interesser varetages i forbindelse med produktionen. Sikringen heraf må ske gennem kontrol med virksomhedernes produktion og reglerne om eksport af krigsmateriel. Det stigende internationale samarbejde navnlig i såvel NATO-regi som blandt de europæiske NATO-lande om udvikling og produktion af krigsmateriel tilsiger, at der åbnes mulighed for, at udenlandsk kapital – i hvert fald i begrænset omfang – kan indgå som ansvarlig kapital i danske virksomheder, der har produktionstilladelse.

Et samarbejde om udvikling og produktion af krigsmateriel åbner endvidere mulighed for udveksling af højteknologisk viden af betydelig interesse også for danske virksomheders civile produktion. Et samarbejde herom med udenlandske virksomheder, f.eks. i form af joint ventures, forudsætter ofte, at de samarbejdende virksomheder med henblik på fælles investeringer udveksler mindre andele af selskabskapitalen, og at de samarbejder på bestyrelsesplan.

Baggrunden for forslaget til ændring af §§ 5-6 er derfor samtidig med at åbne mulighed for begrænset udenlandsk kapital at give mulighed for, at de udenlandske investorer i en vis mindre udstrækning kan få sæde i selskabets bestyrelse. Derfor foreslås § 5 ændret, således at op til 20 pct. af bestyrelsespladserne kan besættes med udenlandske statsborgere.

Kravet om, at direktører og prokurister skal være danske statsborgere, fastholdes.